

Závatská Kičera, poluomski Labošov

Zá - vat - ská Ki - če - ra, po - luom - ski La -
bo - šov, po - čo - že si, po -
čo, do Zá - vat - ki po - šou ?

Závatská Kičera, poluomski Labošov,
Po čože si, po čo, do Závátky pošou?

A ja som ňeišiel, sami ma volali,
za stουλ posad'ili, paľenki mi daľi.

Páľenočka z ovsa, vínečko zo sena,
napiže sa, napi, moja mladá žena!

Napiže sa, napi, veď sa možeš napiť,
veď nám to pomozu rodičia zaplaťi!

Dobre mi je, dobre, pri maťeri mojej

Do - bre mi je, do - bre, pri ma - te - ri mo - jej,
ja - ko - že mi bu - d'e, šu - haj - čok pri tvo - jej ?

Dobre mi je, dobre,
pri maťeri mojej,
jakože mi buďe,
šuhajčok pri tvojej?

Pri mojej maťeri
víno popíjala
a pri tvojej, šuhaj,
voľički žiadala.

Pri mojej maťeri
žitni chlieb na stol'e
a pri tvojej, šuhaj,
ovseňi v komore.

Či sa tu boskame, či ďalej pojďeme

Či sa tu bos - ka - me, či da - ľej poj - d'e - me?
Ňe - dbam, du - ša mo - ja, aj tu sa mo - že - me.

Či sa tu boskame,
či ďalej pojďeme?
Ňedbám, duša moja,
aj tu sa možné.

Vlaski moje, vlaski,
moje žlte vlaski,
veť som vas predala
za ten stav manželski.

Ftedi buďeš, Hanko,
ftedi buďeš plakať,
ket ťa buďe Jano
poza uši pukať.

Keť ťa buďe Jano,
to budú ľen špasi,
ale keť ťa svokra,
budu aj kolbasi.